

РЕШЕНИЕ

№ 344

гр. Дупница, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, IV-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Миглена С. Кавалова Шекирова

при участието на секретаря Росица К. Кечева
като разгледа докладваното от Миглена С. Кавалова Шекирова Гражданско дело № 20211510101842 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявена искова молба от „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** ** и *** ** чрез процесуалния си представител адв. С.Г. Ц. от САК срещу „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Велико Търново, общ. Златарица, с. Родина, п.к. 5092, ж.к. Стопански двор, представлявано от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т. и Д. З. Т., ЕГН *****, адрес: ***

Ищецът твърди, че на 25.02.2018 г. е сключен формален писмен договор, по силата на който той в качеството му на „ПРОДАВАЧ“ се е задължил да продава на ответника „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691 в качеството му на „КУПУВАЧ“ торове, семена, препарати за растителна защита, наричани в договора „СТОКИТЕ“ и специфицирани по вид, цени и срок за плащане в Приложение № 1, неразделна част от договора - чл. 1.1 от договора. Страните по договора са уговорили, че цените, опаковките и количествата на стоките се описват подробно в Приложение № 1 - чл. 2.1 от договора, а купувачът се задължава да заплати стоката на продавача, която е записана в Приложение № 1 с включен ДДС - чл. 2.2 от договора. ДДС се изчислява и заплаща от купувача заедно с основната сума, а продавачът го отразява във фактурата, която издава - чл. 2.3 от договора. Уговорено е предаването на стоката да се удостоверява с приемо-предавателен протокол - чл. 2.4 от договора. Плащането пък на стоката от купувача на продавача следва да се извършва по банков път - чл. 2.5 от договора. Купувачът се е задължил да заплати на продавача цената на закупените стоки в уговорените за това срокове и по цени, посочени в Приложение № 1 към договора, но не по-късно от посочения в самия договор срок - чл. 3.1 от договора. При приемане на стоката купувачът е длъжен веднага да я прегледа и на място да уведоми продавача за установени недостатъци - чл. 3.3 от договора, а съгласно разпоредбата на чл. 3.5 от договора купувачът е длъжен да заплати уговорената цена в размера, по начина и в

срока, определени в договора. В случай на забава на дължимото плащане, купувачът дължи неустойка за забава в размер на 0,05 % (нула цяло и пет стотни) процента за всеки просрочен ден - чл. 4.1 от договора. Твърди, че към датата на депозиране на исковата молба, договорът между страните все още не е прекратен. След сключването му продавачът - ищец е доставял определени стоки на купувача, като страните по настоящото производство са били в трайни търговски взаимоотношения.

На 11.08.2020 г. са доставени определени стоки, за които е изготвена и подписана между страните стокова разписка № 0160000170 / 11.08.2020 г., видно от която стоковата разписка, имаща характер на приемо - предавателен протокол между страните, продавачът и настоящ ищец „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535 е доставил на купувача - ответник „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691 по негова заявка следните стоки: „ИМПАКТ 25 СК 5 л“ количество 120, 00 литра при единична цена 38, 30 BGN без включен ДДС, обща стойност 4 596, 00 BGN; „Глобазтар 5л“ количество 80, 00 литра при единична цена 43, 00 BGN без включен ДДС, обща стойност 3 440, 00 BGN без включен ДДС; „ТОР САЗОЛЕН СК 1000 Л“ количество 4 000, 00 литра при единична цена 2, 54 BGN без включен ДДС, обща стойност 10 160, 00 BGN без включен ДДС. Общата сума на така доставените стоки е в размер на 18 196, 00 BGN без включен ДДС или 21 835, 20 лв. с включен ДДС. За така заявените и доставени стоки е издадена фактура с № 0160000148 / 11.08.2020 г. за сума в общ размер на 21 835, 20 лв. с дата на падеж на задължението - 31.08.2020 г. За задължението на купувача е издаден в полза на продавача и запис на заповед от 11.08.2020 г. за дължимата сума в общ размер на 21 835, 20 лв. с включен ДДС. Посоченият запис на заповед е авалиран от едноличния собственик на дружеството и управител Д. З. Т., ЕГН *****. Сочи, че всички посочени стоки са били доставени на ответника, така, както ги е заявил на продавача и за доставката е изготвена и издадена фактура, която е била надлежно осчетоводена от страна на ищцовото дружество, видно и от приложената към искова молба синтетична хронологична ведомост по партида за клиент „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691. Тъй като купувачът не е изплатил своите задължения към продавача, въпреки че е настъпил падежите на задълженията, на 31.08.2020 г. му е предявен записът на заповед с искане сумата по него да бъде платена. Тази сума обаче не е била заплатена от длъжника към кредитора, въпреки неформалните обещания от страна на ответника към ищеца. Предвид гореизложеното, на 13.01.2021 г. ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК във връзка с чл. 417, т. 10 от ГПК, което е входирано в деловодството на Районен съд - Елена е вх. рег. № 113/13.01.2021 г., образувано частно гражданско дело № 14 / 2021 г. по описа на Районен съд - Елена, по което на 15.01.2021 г. е издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на нея, срещу която длъжните възразили в срок с оглед на което на основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответниците, че вземането на ищеца по настоящото дело „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535 съществува в размерите, посочени в представения запис на заповед на съда по ЧГД № 14 / 2021 г. по описа на Районен съд - Елена, като сумите, претендирани от заявителя - ищец в заявлението по чл. 417 от ГПК са в следните размер:

- 21 835, 20 лв. - главница, формирана от незаплатена сума по доставени стоки, за които е издадена фактура с № 0160000148 / 11.08.2020 г., за което задължение е издаден и запис на заповед от 11.08.2020 г.;

- законната лихва за забава върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл. 417, т. 10 от ГПК в съда до погасяване на задълженията.

Претендира разноски в заповедното и исковото производство.

В срока за отговор на исковата молба по реда на чл. 131 ГПК е депозиран такъв от ответниците, в който отговор се оспорва претенцията по основание и размер по изложените в отговора съображения.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното към настоящото дело ч.гр.дело № 14/2021г. по описа на РС – Елена, на 13.01.2021 г. ищецът в настоящото производство е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК във връзка с чл. 417, т. 10 от ГПК в Районен съд - Елена с вх. рег. № 113/13.01.2021 г. и е образувано частно гражданско дело № 14 / 2021 г. по описа на Районен съд - Елена, по което на 15.01.2021 г. е издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на нея за процесната сума срещу ответниците в процеса, срещу която заповед за незабавно изпълнение длъжните възразили в срока по ГПК.

Приети са като писмени доказателства Договор от 25.02.2018г., сключен между ищеца „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535 в качеството му на ПРОДАВАЧ и ответника „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691 в качеството му на КУПУВАЧ; Стокова разписка № 0160000170/11.08.2020г., подписана от пълномощник на получателя на стоката, описана в нея – първия ответник; Фактура с № 0160000148/11.08.2020г. за сума в общ размер па 21 835, 20 лв. подписана от пълномощник на първия ответник; Запис на заповед от 11.08.2020г., издадена от Д. З. Т. за сумата от 21 835, 20 лв. с дата на падеж 31.08.2020г. в качеството ѝ на управител на първия ответник и авалиран от Д. З. Т.; Синтетична хронологична ведомост по партида за клиент „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691.

Прието е заключение на назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Н.Ш., неоспорено от страните, от което заключение се установява, че процесната фактура не е отразена в счетоводството на ответното дружество „АГРОКРАФТ“ ЕООД, не е включена в Дневника за покупки на „АГРОКРАФТ“ ЕООД и не е ползван данъчен кредит от „АГРОКРАФТ“ ЕООД. Установява се още, че няма извършено плащане от „АГРОКРАФТ“ ЕООД към „АСБО - АГРО“ ООД, с което ответното дружество да е погасило задълженията си по посочената процесна фактура към датата на подаване на заявлението по чл. 417, т. 10 ГПК в съда (13.01.2021г.) и съгласно предоставените счетоводни документи от двете дружества актуалното задължение на ответното дружество „АГРОКРАФТ“ ЕООД към ищеца „АСБО - АГРО“ ООД към датата на подаване на Заявлението по чл. 417 т. 10 ГПК е на стойност 21 835, 20 лв. с ДДС.

От приетото заключение на назначената по делото съдебно – графическа експертиза, изготвена от вещото лице А.С., се установява, че подписите положени в процесните документи – Договор от 25.02.2018г; Стокова разписка № 0160000170/11.08.2020г.; Фактура с № 0160000148/11.08.2020г. и Запис на заповед от 11.08.2020г., не са на Д. З. Т., а са на едно и също лице, различно от нея.

Прието е заключение на назначената по делото съдебно – графическа експертиза, изготвена от вещото лице Д.Ц., от което заключение се установява, че положените подписи на процесните документи - Договор от 25.02.2018г; Стокова разписка № 0160000170/11.08.2020г.; Фактура с № 0160000148/11.08.2020г. и Запис на заповед от 11.08.2020г., са на М. Т. М..

Прието е по делото писмено доказателство - пълномощно от 14.02.2018г. с нотариална заверка на подписите на нотариус *** с № 611 и район на действие РС - Велико Търново (л. 127 от делото), с което пълномощно Д. З. Т. в качеството си на управител на ответното дружество е упълномощила М. Т. М. да представлява дружеството в търговските му взаимоотношения с трети лица неограничено, като във връзка с това подписва всякакви договори, споразумения, договори за новация, цесия, и други без ограничение на размера на сделката или срока на изпълнение, задължава дружеството като издава от него име записи на заповед, включително и за обезпечаване вземанията на трети лица без ограничение на размера на задължението или срока на изпълнение, учредява ипотeki, обособени залози в полза на трети лица, води преговори с контрагенти на дружеството във връзка с настоящи и

бъдещи вземания и задължения на дружеството, и извършва въобще всякакви действия, които са в правомощията на управителя на дружеството, като се подписва от негово име навсякъде с добавяне „като пълномощник.....“, както и ред други правни и фактически действия, които да извършва от името на дружеството пред административни и банкови институции в страната.

Анализът на така установените факти и обстоятелства по делото, налага следните правни изводи:

Предявени са искиове с правно основание чл. 422, вр. чл. 414 от ГПК във вр. чл. 79 и сл. 33Д и чл. 86, ал. 1 33Д.

Исковете са допустими – предявени са в срока по чл. 415 ГПК от заявителя в заповедното производство – това по ч. гр.дело № 14/2021г по описа на РС – Елена – ищец в настоящото такова.

По основателността им, съдът намира следното:

Съобразно правилата на чл. 154 ГПК ищецът следва да докаже наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за продажба между страните в процеса и изпълнение на задълженията му по него, в т.ч. и нормативни, както и размера на претенциите си.

Ответникът от своя страна следва да докаже онези свои възражения - правоизключващи, правоотлагащи, прекратяващи, правоунищожавачи и правопогасяващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

Ищецът основава претенциите си към ответника на приетите по делото писмени доказателства – Договор от 25.02.2018г; Стокова разписка № 0160000170/11.08.2020г.; Фактура с № 0160000148/11.08.2020г. и Запис на заповед от 11.08.2020г., на който запис на заповед издател ответницата по делото в качеството ѝ на управител на първия ответник, авалирана от втория ответник. При записът на заповед като едностранна търговска сделка с абстрактен характер, наличието на основание не е елемент от фактическия ѝ състав. Независимо от това последователно в практиката си ВКС е поддържал разбирането, че абстрактния характер на записа на заповед като вид сделка, за която наличието на основание не е елемент от фактическия ѝ състав и поради това условие за действителността ѝ, не изключва поемането на паричното задължение да е с определена цел, произтичаща от други каузални отношения с издателя на същия, както е в разглеждания случай. Менителничния ефект на записа на заповед възниква при наличието на задължителните реквизити, посочени в чл. 535 ТЗ – *ТР № 1 от 28.12.2005 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2004 г., ОСТК.*

Подписът на процесната запис на заповед е оспорен от ответното дружество като такъв положен от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т., както е оспорен и подписът на авалиста Д. З. Т. от нея. От приетите заключения на назначените по делото съдебно – графически експертизи се установява, че действително подписът под издател на записа на заповед и под авалист не е на лицето Д. З. Т., а на М. Т. М. – пълномощник на дружеството – ответник по силата на пълномощно от 14.02.2018г. с нотариална заверка на подписите на нотариус *** с № 611 и район на действие РС - Велико Търново (л. 127 от делото).

Фактурата има важно значение и за доказването на самата сделка, с оглед възпроизвеждането на съдържанието на сделката, а в някои случаи и изпълнението на сделката – получаването на стоката, както и плащането. По отношение на сделката фактурата съставлява вторично доказателство, тъй като сключването ѝ може да бъде доказано и с първични доказателства - диспозитивни документи, материализиращи насрещните волеизявления на страните. Тези волеизявления могат да бъдат материализирани в различни документи или в един документ /договор/, като това е без

значение за валидността на облигационното правоотношение. Според трайната съдебна парктика фактурата е годно доказателство за установяване на договор за търговска продажба на движими вещи, когато съдържа необходимите елементи от съдържанието на сделката, както и, че само по себе си отразяването на фактурата в счетоводството на получателя на стоката, включването ѝ в дневника за покупко-продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по същата, представлява недвусмислено признание на задължението и доказва неговото съществуване. Дори и в случаите на оспорване на представителната власт на лицата, подписали фактурите от името на купувача и доказване на релевирано възражение, че липсва упълномощаване за получаване на стоките, е прието, че след като фактурата е вписана в дневниците за покупки и за нея е теглен данъчен кредит в пълен размер по ЗДДС, то знанието на ответника – търговец за сделката и действията, извършени във връзка с нея, е установено по безсъмнен начин, а не се презумира. В случая представителната власт на пълномощника както по отношение процесния договор, сключен между ищеца и първия ответник, така и по отношение фактурата и стоквата разписка е неуспешно оспорена от страна на първия ответник, като следва да се посочи, че надлежно упълномощеният пълномощник на първия ответник е подписал и стоквата разписка за получаване стоката, въпреки установеното по делото чрез заключение на назначената съдебно – счетоводна експертиза за липса на осчетоводяване на процесната фактура в счетоводството на ответника, сумата – предмет на конкретната търговска продажба е дължима от страна на първия ответник на ищеца. В тази връзка следва да се посочи, че е нужно да се прави разграничение между процесуалните действия на страните, изразяващи се в оспорване на формалната доказателствена сила на документа, от фактическите и правни твърдения и доводи, свързани с извършването и валидността на съответното действие от името на търговеца, но без надлежна представителна власт. Касае за до различни по вид и значение процесуални действия на страните и е възможно, в зависимост от доводите на оспорващата истинността на документа страна, да става въпрос не за оспорване истинността на документа по смисъла на чл.193 ГПК, а за твърдения, че действията на подписалото документа лице не ангажират имуществената сфера на търговеца. Дори и когато се касае за същинско оспорване автентичността на документ, обективиращ действия на ненадлежен пълномощник на търговеца, това само по себе си не е основание за отричане на валидността на сключената сделка или правните последици на съответното фактическо действие, нито пък е основание за изключване на презумпцията по чл. 301 ТЗ. В тази насока е и задължителната за съдилищата практика на ВКС – решение № 42 от 19.04.2010 г. по т.д.№ 593/2009 г., II т. При това, съдът намира за доказано основанието за претенцията на ищеца към първия ответник, доколкото приемането и получаването на стоката от него се е удостоверило от негов надлежен пълномощник, макар и фактурата да не е осчетоводена и да не е включена в дневника за покупки от страна на първия ответник.

Претенцията на ищеца към първия ответник на самостоятелно основание се дължи на редовно издадения с всички законово изискуеми реквизити по смисъла на ТЗ, подписан от надлежен пълномощник на първия ответник запис на заповед съгласно посоченото по – горе нотариално заверено пълномощно.

По отношение претенцията на ищеца срещу втория ответник:

Претенцията на ищеца срещу втория ответник произлиза от авалирането на процесния запис на заповед от страна на втория ответник. В хода на процеса предвид оспорването на подписа за авалист и заключението на назначените съдебно – графическа и експертизи, се установява, че подписът и за авалист е на пълномощника на Д. З. Т. - М. Т. М. по силата на пълномощно от 14.02.2018г. с нотариална заверка на подписите на нотариус *** с № 611 и район на действие РС - Велико Търново (л. 127 от делото), което пълномощно обаче дава представителна власт на пълномощника по отношение действия и задължаване на дружеството – първи ответник в процеса, а не за лични действия и задължаване от Д. З. Т., при което исковете – предмет на производството следва да се отхвърли спрямо втория

ответник.

По разноските:

Предвид изхода от делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца се следват разноси, направени в заповедно производство по ч.гр.дело № 14/2021г. по описа на РС – Елена – в общ размер на 1 620, 49 лева, от които – 471, 64 за държавна такса и 1148, 85 за възнаграждение за адвокат, както и в настоящото производство размер на 3 423, 31 лева, от които 2340, 57 лева за адвокатско възнаграждение, 471, 60 лева за държавна такса и 611, 10 лева за възнаграждение за вещи лица и издаване на съдебно удостоверение, които му се дължат от първия ответник. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника Д.Т. се следват сторените от нея разноси в размер на 1 200 лева за адвокатски хонорар. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответниците в писмените си бележки по реда на чл. 149, ал. 3 ГПК, което възражение съдът намира за преклудирано – крайният срок за това е устните състезания пред настоящата инстанция, поради което не следва да го разглежда по същество.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен иск по чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 415 ГПК и чл. 79, ал. 1 и 86 ЗЗД, че „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Велико Търново, общ. Златарица, с. Родина, п.к. 5092, ж.к. Стопански двор, представлявано от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т., дължи на „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** ** и *** ** сумата от **21 835, 20 лв.** - главница, формирана от незаплатена сума по доставени стоки по договор между страните от 25.02.2018г., за които е издадена фактура с № 0160000148 / 11.08.2020 г., стокова разписка, дължима и въз основа издаден запис на заповед от 11.08.2020 г. от „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Велико Търново, общ. Златарица, с. Родина, п.к. 5092, ж.к. Стопански двор, представлявано от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т., **ведно със законната лихва за забава върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл. 417, т. 10 от ГПК в съда – 13.01.2021г.** до погасяване на задълженията, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист на 15.01.2021г. по ч.гр.дело № 14/2021г. по описа на РС – Елена.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 415 ГПК и чл. 79, ал. 1 и 86 ЗЗД от „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** ** и *** ** срещу Д. З. Т., ЕГН *****, адрес: ***за признаване за установено, че дължи на „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** ** и *** ** сумата от **21 835, 20 лв.** по запис на заповед от 11.08.2020 г., издаден от „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Велико Търново, общ. Златарица, с. Родина, п.к. 5092, ж.к. Стопански двор, представлявано от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т., авалиран от Д.З. ТОДОРОВ, **ведно със законната лихва за забава върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл. 417, т. 10 от ГПК в съда – 13.01.2021г.** до погасяване на задълженията, за които суми е издадена заповед за незабавно

изпълнение и изпълнителен лист на 15.01.2021г. по ч.гр.дело № 14/2021г. по описа на РС – Елена, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Велико Търново, общ. Златарица, с. Родина, п.к. 5092, ж.к. Стопански двор, представлявано от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т. да заплати на „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** *** и *** *** сумата в размер на **3 423, 31 лева**, представляваща разноски по настоящото дело.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „АГРОКРАФТ“ ЕООД, ЕИК 202673691, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Велико Търново, общ. Златарица, с. Родина, п.к. 5092, ж.к. Стопански двор, представлявано от едноличния собственик на капитала и управител на дружеството Д. З. Т. да заплати на „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** *** и *** *** сумата в размер на **1 620, 49 лева**, представляваща разноски, направени в заповедно производство по ч.гр.дело № 14/2021г. по описа на РС – Елена.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК, направено „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** *** и *** *** за прекомерност на адвокатските възнаграждения на ответниците, като просрочено.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „АСБО - АГРО“ ООД, ЕИК 204316535, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. Кюстендил, гр. Дупница, п.к. з 2600, ул. „Свети Георги“ № 41, представлявано заедно и поотделно от управителите *** *** и *** *** да заплати на Д. З. Т., ЕГН *****, адрес: ***сторените по делото разноски в размер на **1 200, лева** за адвокатски хонорар.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - Кюстендил с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____